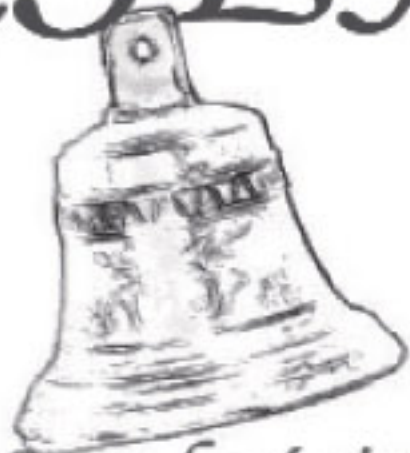

CSENGŐSZÓ

II. évfolyam 1. szám
Advent - Karácsony

"Az Ige testté lett,
közöttünk lakott és
láttuk az ő
dicsőségét"(Jn 1.14)

A Soroksári Református Gyülekezet időszaki kiadványa

Hitvallás: hitoktatás

Adventi, karácsonyi újévi üzenet Soroksár keresztyénjeihez.

A mi Urunk az Úr Jézus Krisztus szavai vezessenek minket adventi elmélkedésünkben, és vezessen minket tovább majd az Ő 2013. esztendejében is, hitvalló életre:

Olvasandó: Máté evangéliuma 10. rész, 32-33. versei.

„Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.”

Hitem és meggyőződéseim szerint egész közösségünk abban kapott megerősítést ebben az adventi időben, hogy életünket nem csupán e világban, de már abban a másik világban is megéljük, ahonnan Urunk második eljövételét várjuk. Döntéseinket nem csak erre a földi életre nézve hozzuk meg, mert szavainknak, tetteinknek, mulasztásainknak van hatása örök életünkre nézve is. Éppen Krisztus élete mutatja meg nekünk,

hogy Isten gyermekei kettős állampolgárok, van földi hazájuk, ahol az Atya által nekik rendelt időben van lehetőségük megszerezni Krisztus elhívása nyomán mennyei polgárjogukat.

Az Örökkévaló Isten kegyelmi döntése, kikutathatatlan akarata történelmi távlatokra szólóan is maga elé állít, hogy elmondjuk a világ előtt, kinek gondoljuk, valljuk Őt. Minden olyan szülő számára elérkezett az idő a hitvallásra, akár akarta ezt akár nem, hogy gyermeke első illetve ötödik osztályba történő beíratásakor választja-e felekezete szerinti hitoktatást, vagy csupán a világi erkölcsant. Döntésével mindenki hite megvallójává lesz a világ előtt: vagy Jézus Krisztus nevében kéri gyermeke erkölcsi, lelki, szellemi nevelését, vagy az egyébként mégoly fontos általános emberi etikai nézetek megismerésében látja a lelki fejlődés lehetőségét.

Ahogy az már közismert 2013. szeptember 1-től, az állami általános iskolákban bevezetésre kerül a kötelező er-

II. Ünnepi Istentiszteleti rend:

December 18. Kedd 17: 30 óra: Páneurópa Iskola karácsonyi műsora.

December 20. Csütörtök, 9 óra: Református Karácsonyi Istentisztelet Úrvacsoraosztással a Názáret Otthon lakóinak.

December 21. Péntek, 18 óra: Ifjúsági Kör Karácsonya.

December 24. Hétfő, 15 óra: Hittanosaink, gyermekeink karácsonyi műsora.

December 25. Kedd, 9: 30 óra: Karácsony I. napi

Ünnepi Istentisztelet Úrvacsoraosztással.

December 26. Szerda, 9: 30 óra: Karácsony II. napi Ünnepi Istentisztelet Úrvacsoraosztással.

Igét hirdet: Czentrár Simon III. éves teológiai hallgató.

December 31. Hétfő, 18 óra: Óévbúcsúztató, hálaadó Istentisztelet.

2013. január 1. Kedd, 9: 30 óra: Újévi. Áldást-kérő Istentisztelet, Úrvacsoraosztással.

kölcstan és választható lesz a felekezeti hit- és erkölcsstan. Sokan úgy gondolták, hogy az új köznevelési törvény feloldja majd azt a több mint két évtizedes hátrányt, amit Magyarország e tekintetben is viselni kénytelen minden európai országgal szemben, ahol van intézményi keretben hitoktatás. Azonban világosan látni kell, kötelező hittan ezután sem lesz iskoláinkban, csak választható. Az iskola csak abban az esetben kötelezhető felekezet szerinti hittan csoport indítására, ha arra a szülők megfelelő számban beíratják gyermekeiket. Fontos információ még továbbá az is, hogy 2013. szeptember 1-től felmenő rendszerben kerül bevezetésre a kötelező erkölcsstan / választható hit- és erkölcsstan, ami először csak 1. és az 5. osztályt fogja érinteni. A többiek továbbra is maradnak a fakultatív hitoktatás rendszerében. 2016/17-ig tehát vegyes rendszerű lesz a hitoktatás.

A hittanórákra való jelentkezést továbbra is a helyi egyházközség, mint egyházi jogi személy illetékes képviselője (lelkipásztor, hitoktató) szervezi és a köznevelési törvény szerint, valamint egyházunk belső szabályzatai által elismert végzettségűek tarthatnak hittanórákat, tehát csak református teológus, vagy hitoktató diplomával rendelkező személyek.

Mindezekből következik, hogy az Örökkévaló Isten elérkezettnek látta az időt, hogy mindenkit hitvallásra hívjon: mit jelent számára személyes hite, meggyőződése, felekezete, sőt azt, kicsoda neki

személyesen Jézus Krisztus. Vagyis nekünk csak így lehet tekintenünk a 2013/14-es tanév beiratkozási idejére, hogy hitvallást fogunk tenni, komolyan vesszük-e fogadalmatételeinket, amit eddig csupán a templomban tettünk meg keresztelőkor, konfirmációban, Úrvacsoravételkor, vagy házassági szövetségkötéskor. Hiszen most a világ előtt teszünk majd hitvallást, adjuk le szavazatunkat gyermekeink beíratásakor, hogy mi Őt – mennyei Urunkat – ismerjük el életünk egyedüli Urának, vezetőjének, birtokosának ismerjük el Krisztust.

Hitvallástétel előtt áll gyülekezetünk minden tagja is, mert mi is fogadalmat teszünk minden keresztelő, vagy más templomi szertartás alkalmával arra, hogy vállaljuk Urunkat minden ember előtt. Akik közömbösek, restek, kifogást keresők, esetleg némák maradnak szomszédjaik, ismerőseik, családtagjaik felé mondván: nem az én ügyem, engem nem érint, majd megoldja helyettem más, nem az én dolgom megszólítani a kerületben élőket, azok is bizonyosságot tesznek hitükről: még csupán e földi életre berendezkedettek ők, mennyei elhívás nélkül élők, adventi várakozás nélkül tengődők.

Mi hát a teendők? Más gyülekezeti tagként, és más szülőként, de mind a kettő hitvallássá lesz itt Soroksáron. A gyülekezet tagjainak közös feladata szólani erről az áldott lehetőségről szűkebb,

tágabb ismeretségi körükben, még közelebbről azoknak a családoknak, akik itt keresztelték gyermekeiket, itt is élnek kerületünkben. Ebben mindenképpen segítséget kapnak a hívek e kérdéskörben tájékoztatással teli szóróanyagokkal, melyet a központi egyház hamarosan gyülekezeteink rendelkezésére bocsát.

A családokat pedig biztatom a széleskörű tájékozódásra, odafigyelésre a beiratkozás idején. 2013. januárjától ismét felveszem a kapcsolatot az oktatási intézmények vezetőivel, akikkel jó megállapodásra és együttműködésre törekszem, ahogy eddig is tettem, melynek keretében egyházközségünk is jelen lesz a beiratkozáskor. Kérem, figyeljék kiadványainkat, honlapunkat, hirdetőtábláinkat, ahol folyamatosan tájékoztatással leszünk teendőkről, minden elérhető információról.

Döntésünkből kiolvasható lesz, hogy még csak e földön van állampolgárságunk, és döntéseinkben nincs hatása annak a ténynek, hogy Jézus minket a maga számára, az Ő világának, országának terjesztésére, építésére rendelt.

Isten Lelke erősítsen meg minket, hogy mi itt Budapest XXIII. kerületében, szeretett Soroksáron hitvalló életre, vagyis kegyelméből, újjászületett, az Ő új teremtetésekként kettős állampolgárságra jusjunk. Ámen.

Kiss Péter lelkipásztor

Első lelkészünkre emlékeztünk

Hálaadó istentiszteleten mondtunk köszönetet Urunknak, amiért első parókus lelkipásztorunk, templomunk építetője – nagytiszteletű Dr. Galambos József – 100 éve megszületett, s erre az évfordulóra közösen megemlékezhettünk. Kiss Péter lelkészünk a Zsoltárok könyve 127. fejezet 1. verse alapján hirdette Isten igéjét: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői.” Az igehirdetés után énekkarunk szolgálata vezette be az istentisztelet azon részét, ahol nagytiszteletű Galambos Józsefre emlékeztünk. Kun Oszkár szavalta el S. Kiss Istvánnak – gyülekezetünk tagjának – két versét, Oszter Ernő tiszteletbeli gondnokunk pedig személyes emlékeit idézte fel volt lelkipásztorunkkal kapcsolatban. „Az ostrom után a község kiürítése, majd a lakosság visszatérése után Nagytiszteletű Úrnak sok mindent újra kellett kezdenie...” – mondta. Végezetül az énekkar Osváth Viktor feldolgozásában énekelte el a „Jöjj, mondjunk hálaszót” kezdetű éneket. Ezt követte a „Galambos terem” felavatása, és a Bese család által márványból készített emléktábla leleplezése. A gyülekezet elénekelte a 105-ös zsoltárt, majd Bese Ferenc

presbiter társunk a következőket mondta: „Egy márványtábla mindig emlékezést jelent. Nagyon reméljük, hogy nem csak Galambos József nagytiszteletű úrról szól ez a tábla... Nem elég az, ha azt gondoljuk, hogy majd a másik megcsinálja, hanem tudni kell, hogy áldozatos munka nélkül nem lett volna ez az egyházközség sem ilyen hosszú életű.” A rövid gondolat-sort Kiss Péter imával, áldással zárta, és – ahogy mondta – „a jövőre tekintettel” egy hit-tanos kislányunkkal együtt leleplezte az emléktáblát. Ezt követően a gyülekezet a Dr. Galambos József életéről, tevékenységéről, az arról a korszakról elkészített kamara-kiállítást nézhette végig. Szabó László gondnok, a kiállítás készítője hangsúlyozta, hogy a gyülekezet történetét, így első lelkipásztorunk életét is kutató-feltárási munka még nagyon az elejénél tart. Megköszönte mindazok segítségét, akik tárgyi emlékekkel, ötletekkel, elmondott történetekkel járultak hozzá, hogy mindez bemutatható legyen a mai névadón. A tárlók külön mutatták be a lelkipásztort, s életének főbb eseményeit, fordulópontjait, a templomépítés-alapkövetését eseményeit, a gyülekezeti élet különleges történeteit, valamint a kort politikájával-embertelenségével együtt, ami-

vel a gyülekezet építése, a templom építése, a mindennapi szolgálat vitele mellett Galambos Józsefnek meg kellett küzdeni. A kiállítás külön színfoltja volt az a meghallgatható hangfelvétel, amelyen az őt személyesen is ismerő gyülekezeti tagok elékeztek vissza volt lelkipásztorukra, az induló egyházközség életére, mindennapjaira. SzL

FELHÍVÁS

református testvérekhez – legyenek bármely gyülekezet-hez tartozók – egyházközségekhez, lelkipásztorokhoz, de felekezeten kívüli magánszemélyekhez is! Akik bármilyen tárgyi emléket, iratot, dokumentumot őriznek a Soroksári Református Egyházközségről, s annak ideiglenes rendelkezésre bocsátásával hozzá kívánnak járulni múltunk feltáráshoz, kérjük, az alábbi lehetőségek egyikén értesítsenek: telefon 06-1-287-21-77, email: presbiter13@gmail.com. Akinek elmondható élménye, emléke lenne, s ennek hangfelvételéhez hozzájárulna, kérem, szintén jelezze. Támogatásukat, segítségüket köszönöm:

Szabó László gondnok

Vendégeink voltak a Lónyay növendékei

Advent első vasárnapján örömmel tapasztalhattuk, hogy nagyon sok fiatal töltötte meg templomunkat: a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium 9. c osztálya látogatta meg gyülekezetünket. Köztudott ugyanis, hogy a Lónyays diákok évente két alkalommal látogatnak gyülekezeteket, melynek során bemutatják iskolájukat és kis műsorral kedveskednek.

Gyülekezetünk kíváncsian várta a találkozást és a bemutató műsort. Kiss Rita tanárnő rövid köszöntése után a fiatalok rendkívül ötletes módon, egy utcai beszélgetés keretében csempészve közölték iskolájukról a legfontosabb információkat, mindezt pedig a diáknyelv egyszerű és humoros szavaival, fordulataival tették még vonzóbbá a mi pályaválasztás előtt álló fiataljaink számára is. Természetesen énekekkel, versekkel, bibliai ígérésekkel, idézetekkel is szolgáltak a fiatalok, nagy odaadással és lelkesen előadva ezeket. A hangszeres (gitár, fuvola) kí-

séret még emelkedettebbé varázsolta a hangulatot.

Kiss Péter lelkipásztorunk megköszönte a diákok szolgálatát és közölte, hogy ez a gyülekezet egyben az otthonuk is, itt Soroksáron az ajtó mindig nyitva áll előttük.

Az istentisztelet után a Női kör szeretetvendégségre hívta meg a fiatalokat és osztályfőnököket a Galambos terembe, ahol szeretetteljes légkörben falatozgatva folytatódhatott a közelebbi ismerkedés és közös beszélgetés.

Úgy érezzük, hogy kellemes élményekkel gazdagodva tértek haza a gyerekek, és bennünk is mély nyomot hagyott ennek a kis kedves csapatnak a jelenléte, működése.

Kiss Rita tanárnő

„Mért csüggedsz el, én lelkem, hisz pajzszod ő és hű támaszod, Bízz az Úrban, mert karja megszabadít, S hálával áldozol.” (Mint szarvas...)

K. B. É.

Anna, Márta, Mária ... és még sokan mások

Sokan: asszonyok, nők, özvegyek, akiket nem nevez meg név szerint a Biblia. Példák, élettörténetek, amelyek alapján magunkra ismerhettünk, magunkba tekinthettünk az elmúlt néhány héten az Anna kör alkalmain. A Szentírásban szereplő Anna személye (Ószövetségben, Újszövetségben egyaránt), odaszánása, komoly imaélete számunkra is példa és útmutatás lehet. Az újszövetségi történetek közül az egyik leggazdagabb törté-

vizsgáltunk. Segítségünkre volt Vermeer holland festő festménye, életregénye egyik illusztrációja "Krisztus Mária és Márta házában" (1654/55) a témával kapcsolatosan, így magunk elé képzelhettük még jobban Márta és Mária házában történt eseményt. Januártól egy könyvet dolgozunk fel, ami szintén mélyreható és alapos bibliatanulmányra épül. Cynthia Heald keresztény író nő könyve (egy sorozat része) A szabad nő címmel. Ez a

könyv egy munkafüzeteszerű könyv, igetanulmányokkal, nőknek szóló magyarázatokkal, tanácsokkal. Pál apostol szavaiból kiindulva a könyv szerzője keresi a választ az Ige alapján arra a kérdésre, hogyan élhetjük életünket, fut-hatjuk meg magunk életpályáját cipelve terheket, gondokat, múltat, vétkeket. Hogyan élhetünk szabadon, függetlenül aggodalmaktól, keserűségtől, félelemtől, csüggedéstől. Reménység szerint a jövő év alkalmi is hasonlóan folytatód-nak tehát: a könyv alapján mindenki otthon elolvashatja, kitöltheti magának az adott témát, úgy érkezhetsz a bibliakör-re. Továbbra is hitből szeret-nénk élni a hétköznapokban, Krisztus jóillataként ott, ahol éppen szolgálunk, dolgozunk, élünk, ahol szükség van ránk. Várjuk az érdeklődő édes-anyákat, asszonyokat, nőket ezekre a szerdai estékre.

K.K

net Márta és Mária története volt. Két alkalmon is beszélgettünk erről a bibliai történetről. Először a sorrend, az egyensúly kapcsán gondolkodtunk arról, hogy személyes életünkben milyen fontossági sorrendek vannak, honnan tudhatjuk, hogy mi Isten akarat egy-egy élethelyzetben, döntéseinkben, hogyan rangsoroljunk a hétköznapokban. Mikor kell Jézus lábainál elcsendesedni, mikor szükséges az asztalok körül szolgálni. A történet második alkalman pedig a vendégség-szolgálat fogalmak alapján szóltunk Jézus korabeli vendéglátásról, mi lett volna ha... kérdéseket

Mit jelent nekem az Anna kör? Egy feltöltő kikapcsolódást, amire a hétköznapokban nagyon nagy szüksége van mindenkinek. Tudom, hogy a kéthetenkénti szerda az „én estém”, amit mindig várok. Jó társaságban, kedves emberekkel beszélgetünk hétköznapi dolgokról, és ami a legfontosabb, hogy a Szentírás példabeszédein keresztül tesszük ezt. Az idő szinte repül, mindig sajnálom, hogy hamar véget ér az este. Hasznos hallgatni a többiek gondolatait, összevetni az enyémmel. Hálás vagyok, hogy részt vehetek az Anna kör estjein, ez a lehetőség minden nőtársunk előtt nyitva áll.

T.E.

A család fontos része a nő, sok múlik azon, hogy milyen megoldásokat talál nehéz vagy örömteli helyzetekre. Úgy tűnhet ebben a világban, hogy az emberek nem a Szentírásban keresik a válaszokat, az útmutatást a kor kihívásaira. Ezeken az alkalmon Kiss Katalin lelkész segítségével az Ige alapján keressük a válaszokat, az útmutatást.

P.I.

A karácsonyi gyermek!

Kedves Testvérek!

A Karácsonyra várakozó emberek mindig lázban égnek. Életüket valami csodálatos képzelet ragadja magával. Úgy érzik, gyermekeiknek örömet kell okozni. Ajándékot szeretnének adni, a boldogság érzését egy ajándékon keresztül.

A mi Istenünk is egy ajándékot akar adni nekünk, a mi boldogságunk kiváltása érdekében. Azért, hogy emberi szívünkben újjászülessünk. Ennek az újjászületésből fakadó örömnak a forrása egy gyermek! Akit várunk, mint dicső király, hogy eljöjjön a mindennapokba, a hétköznapokba, és az életünk mélységeibe, hatoljon be oda, adjon nekünk új kezdetet. Mert elcsigázottak és csüggedtek vagyunk, enerváltakká, letörttékké, fáradtakká váltunk.

Ez a gyermek az Isten fia az adventi várakozás tartalma, ennek a gyermeknek zengtek éneket az angyalok a mennyben: „ne féljete, mert íme nagy örömet hirdetek ma nektek, üdvözítő született ma nektek Dávid városában;” „dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön az embereknek.” (Lk. 2, 10-11, 14) Ez a gyermek lesz a világ sorsának alakulásában aki megújít. A ma élő keresztyén ember jövőképe ebben van, hogy várakozik az Isten eljövételére egy gyermekben!

Az igénk örömhíre azt mondja, hogy az a nép amely sötétségben jár, nagy világos-

ságot lát. Isten annak az emberi közösségnek üzeni ezt, amely bűnei miatt ítéletbe esett, ezért nehéz, borzalmas időket kellett megélnie.

Urunk Assíria seregeit használta az ítélet végrehajtására! Ide szól az ígéret, – annak a népnek, mely kínok között és sötétségben él – Jahve világosságot gyújt az életekben, egyéni és közösségi egzisztenciákban egyaránt. Ez egy új élet kezdete, új arche: kezdetben a teremtés történetben áradóan és hatalmasan tör elő a világosság a sötétségből. A prófécia elhangzásának pillanatában sötétség van, de akinek az Úr látást ad, hálásan várja a döntő fordulatot. A fény és a világosság Isten áldó jelenlétének felragyogása, a szabadulás beköszönte. A ma embere hasonló élethelyzetben van! Társadalmi krízis, életviteli válság, kapcsolati konfliktusok, az élet teremtése tele van sötétséggel. Nekünk is ígéret ez, hogy a mi sötét életünkbe betörhet, – ha várjuk – a világosság és a szabadulás ebben az ígért gyermekben. „Szabadulást adok annak, aki arra vágyik” (Zsolt 12,6.). Máris ragyog a fény a sötétségben. Ez a várakozás a mi jövőképünk. Az élet jövőképe megmaradása ebben a gyermekben sűrűsödik össze, és nyer értelmet.

Ez a szabadulás a gyermek eljövételében bontakozik ki, valósul meg. Ézsaiáson keresztül azt üzeni az Úr, hogy az ígéret Messiása hozza a

Isten kegyelmét. Ez az ígéret pedig a kicsiny gyermeknek eljövetele által érkezik meg. A Krisztusnak a várása az élet megújulására mutat rá. Ennek a gyermeknek az elérése az Ő általa történő szabadulás kezdete. Ő uralkodó, aki az életbe jön és rajta fog uralkodni. Ennek az isteni gyermek uralkodó jellemzői: először is úgy jellemzik őt mint egy karizmatikus vezetőt, aki megújítja azt szövetséget, amit Isten kötött az ő népével. Legyőzi a bűnt, kegyelmet ad, valamint lehetőséget az újrakezdesre. Ennek az uralkodónak a nevei:

A: Erős Isten. (Gedeont szólítja úgy az angyal, hogy erős vitéz.) Ez azt jelenti, hogy az Úr képes az életet pusztító lényeket, a sötétséget legyőzni, ezeket erejével, építő erővé alakítani. Isten maga az a harcos, aki az élet védelmében a bűnnel szemben is fellép. A gyermek befogadása, várása ezt a célt munkálja. Ő lesz az az erős vitéz, aki a nép vezetői által elkövetett bűnöket a vállára veszi és elhordozza, hogy az emberek élete általa is újjászülethessen.

B: Örökké való Atya. (Magas rangú tisztviselő, hogy gondviselő legyen.) Nevezik ezt Atyának is. Az ígéret az, hogy Isten, mint Atya a jövőendő Messiásban fog hatást gyakorolni a világra és az emberre és ezzel az életet gondozza.

C: Békesség Fejedelme. (Jahve maga a békesség.)

Beiktatták testvérgyülekezetünk új lelkipásztorát!

Nt. Kántor Csaba, a Székelyudvarhelyi Református Egyházmegye esperese az evangéliumi só szerepét állította a lelkészi szolgálat fókuszába. „Legyen bennetek só, és legyetek békében

egymással” – szöveg a buzdítása nem csak az új lelkipásztornak, Bekő István Mártonnak, de a Bethlen negyedi gyülekezetnek is. A most beiktatott lelkész a Filippi-beliekhez írott levél egy mondatából idézett, „krisztusi indulat legyen bennetek”. Az ilyen „indulat” szolgálatkész, engedelmes, áldozatvállaló. A templom az a hely, ahol a krisztusi indulat másságáról hallhatunk – emelte ki beszédében.

Erdélyi szokás szerint a beiktatási szertartás keretében átadják a parókus lelkészi szolgálatot vállalónak a templom kulcsát, a Szentírást és az egyházközség pecsétjét. Fülöp Gábor felsőboldogfalvi beszolgáló lelkész és Berde László, a helyi gyülekezet első, most nyugdíjba vonult lelkésze jókívánságok kísé-

retében nyújtotta át a jelképeket, majd az előd azt kérte: „a Biblia mindig legyen közepén, az Úr asztalán, a kulcs ne csak zárjon, nyisson is, és a hivatali ügyek szolgálatát is fordítsa az Úristen a gyülekezet javára.”

Incze Zoltán, az egyházközség főgondnoka áldást kért a megválasztott lelkipásztorra és családjára, kívánva: épüljön lelki házzá a közösség. Hegyi Sándor református lelkész az egyházmegye lelkészi kara nevében fogalmazott útravalót.

Udvarhely más felekezetű hívői nevében Botár Gábor, a Kis Szent Teréz Egyházközség plébánosa, és Rüszt Domokos unitárius lel-

kész is köszöntötte a gyülekezetet, és annak új lelkészét.

A Bethlen Gábor Dalárda Máthé Vilma vezényletével az alkalomra választott örömdalokkal emelte az ünnepet. Szólót énekelt Jakab Szidónia. Boros János presbiter Reményik Sándor Vízválasztó című versét mondta el. A testvérgyülekezetek közül személyesen mondhatta el jókívánságait Varró Sándor nagyszombeni lelkész, aki annak a reményének adott hangot, hogy folytatják a kapcsolatépítést. Elismeréssel szólt Berde László templom- és gyülekezetépítő munkájáról. A mindkét szolgálatvégzőnek átadott ajándékai azt fejezték ki: Isten emberi kezekkel tud maradandót alkotni. Nem tudott személyesen részt venni az ünnepi istentiszteleten Nt. Varga Pál, a dietenheimi testvérgyülekezet lelkésze akinek levelét Fülöp Alpár gondnok olvasta fel. Elnökségünk is levélben köszöntötte testvérgyülekezetünket, amelyet a gondnok úr a következők szerint ismertetett:

Nagytiszeletű Lelkipásztor Úr! Nagytiszeletű Presbitérium! Kedves Székelyudvarhely Bethlen negyedi testvérgyülekezetünk! Krisztusban kedves testvéreink!

Mint a Budapest-Soroksári Református Egyházközség Elnöksége, igen nagy örömezzéssel vettük a hírért, és köszönjük a meghívást nagytiszeletű Bekő István Márton lelkipásztor úr beiktatására! Gyülekezetünk régóta várta ennek a meghívásnak érkezését.

Szerettünk volna ismét Veletek örömezzéni, hiszen egy gyülekezet életében kevés nagyobb ünnep van egy lelkészbeiktatásnál.

Minden szándékunk ellenére kimentésünket kérjük erről a felemelő nagy ünnepről, hiszen Presbitériumunk úgy határozott Missziói Munkatervünk elfogadásakor, hogy éppen ezen a Vasárnapon, Hálaadó Istentiszeleten emlékszik meg Gyülekezetünk a 100 esztendővel ezelőtt született, első megválasztott, templomépítő lelkipásztoráról, Dr. Galambos Józsefről.

Egyházközségünk Isten Igéjével kíván gazdag áldást beiktatott Lelkipásztor testvérünk életére, családjára és a Gyülekezettel együtt végzendő hosszú szolgálatára a Zsoltárok könyve 119. rész, 7-8. verseivel: „Hálát adok néked tiszta szívből, hogy megtanítottál engem a te igazságod ítéleteire. A te rendeléseidet megőrzöm, soha ne hagyj el engem!”

Testvéri, atyafiságos köszöntéssel, szívélyes üdvözlettel, az Egyházközség Elnöksége:

Kiss Péter lelkész, Szabó László gondnok

Rajzpályázat – fiataljainknak

Gyülekezetünk Női köre karácsonyi rajzpályázatot írt ki egyházközségünk gyermekei részére. A kiírásban különféle technikákkal készített rajzok megalkotására ösztönözték a fiatalokat. A felhívás meghallgatásra talált.

December 11-én tartotta az év utolsó találkozóját a Női kör, s a megbeszélés egyik legfontosabb pontja a rajzpályázat elbírálása volt. A zsűri munkáját Pánti Imre, Budapest-ért díjas festőművész - gyülekezetünk tagja irányította nagy szakértelemmel, és a gyermeki alkotásokhoz simuló empátiával.

Három korcsoportban dőlt el az elsőség kérdése, de a zsűri úgy határozott, hogy az első helyezetteken kívül a többi beküldött munkát is jutalmazza. Hárman a beküldött pályaművükön bibliai illetve irodalmi idézetet is feltüntettek, amiért a versenykiírás szerint külön jutalom adható, amit meg is ítélték részükre.

Gratulálunk a jutalmazottaknak! A győztesek nevét most azért nem közöljük, hogy azok a december 24-i ünnepi istentiszeleten kerülhessenek nyilvánosságra a gyülekezet előtt.

Benne van a jólét, és a sérthetlenség állapota, mai modern fogalmakkal is kifejezve: az igazságos béke, békebeli állapot. Jahve a király az ő megbízottja, aki a békesség fejedelme, maga pedig az ígért csecsemő, akiről tudjuk, hogy Ő Jézus Krisztus.

Az ő eljövételéhez kapcsolódik az ígélet beteljesedése, és ennek következménye: a rend megszületése. Krisztus, vagy a Messiás eljövetele hozza el a társadalmi normák megszilárdulását, az emberek közötti falak leomlását, az igazságosság életbelépését.

A gyermek ígérete Istenre való figyelmet, az ő szavainak meghallását, befogadását

is feltételezi. Mert a jövőkép azon a várakozáson alapul, hogy a dicső király, a Messiás Jézus gyermek belép az életbe, – a mienkbe, a másokéba egyaránt –, hogy ott formálja át szívünket, ott alakítsa át életünket.

Advent üzenete nemcsak az ígélet gyermekére való várakozás, hanem annak befogadását is. Ez a csecsemő örömet, boldogságot, jövőképet nyújt, amely értelmet, célt ad, és a jövőre nézve a mi alkotásainknak is lényegét kölcsönöz.

A mi ünnepünk nem attól lesz világító világosság, hogy gyertyát gyújtunk, hanem a mögötte élő tartalom fogja

gazdaggá és örömtelivé tenni azt. Jézus Krisztus, – akit az Atya ígért meg nekünk Ézsaiás próféta szavain keresztül – hirdette meg a Messiást aki által ujjá tudunk születni

Testvéreim: a mi családjainkban, társadalmunkban várjuk az ígért gyermeket, fogadjuk be őt szívünkbe és életünkbe. Hagyjuk, hadd formáljon bennünket, adjon értelmet fáradozásainknak, sőt hétköznapijainkat ez tölti meg világossággal, és ettől lesz üzenetté, beszédessé ami eddig néma volt. A ma élő krisztuskövető nemzedéknek erre van szüksége.

Aldás Békesség

Dragán György

Életünkről röviden

(A legutolsó lapszámunk megjelenése óta történt gyülekezeti események...)

„Ki vagyok én, mint magyar ember” címmel tartott nagyszerű előadást templomunkban Takaró Mihály irodalomtörténész, tanár, író, és még folytatni lehetne titulusait. Az önismeret kérdése mindig izgalmas gondolatokat gerjeszt valamilyen nyinkben. Gyülekezetünk fiataljai előadók segítségével a nyári táborban keresték válaszaikat ebben a tárgy körben, s erről beszélt Takaró tanár úr is közvetlenül, s a rá jellemző energiával, temperamentummal. Szerinte, ha most le kellene írni, hogy ki vagyok én, a legtermészetesebb válasz az, hogy ember vagyok. Kicsit tovább boncolgatva azt válaszolnánk: keresztény férfi (nő) ember vagyok! A még pontosabb válasz, hogy magyar keresztény ember vagyok! De a legpontosabb az lenne: Isten gyermekeként magyar keresztény ember vagyok! Állítása minden részletét igazolta magyarázatával, történelmi, irodalmi példákkal. Az önmagunkkal való ismerkedés közben valóságos

időutazáson is részt vettünk, hiszen a Krisztus előtti időkből a görögön-rómaiakon keresztül jutottunk el napjainkig. Nagy taps köszönte mag a nagyszerű előadást, talán csak azt sajnálhattuk, hogy nem voltunk még többen a padosorokban. Az előadást követően több testvérünk is vásárolt karácsonyi ajándékként a tanár úr könyveiből, DVD-jeiből.

Advent evangélizációt tartottunk december elején

Lukács evangéliuma 13. fejezetének 18-21. verseivel köszöntötte Kiss Péter lelkészünk a gyülekezetet, és meghívott vendégünket, Szeverényi János evangélikus lelkipásztort a december 4-7 között megtartott Adventi evangélizációs esték első napján. A sorozat vezérlő Igéje szintén Lukács írásából való: „Nagy dolgokat tett velem a Hatalmas” (Lukács 1: 49.).

Az est Osváth Zoltán karnagyunk énektanításával kezdődött, és a további három napon is így kezdődtek az alkalmak. (A gyülekezet négy Adventi éneket tanult és gyakorolt be!)

Szeverényi János nagytiszteletű úr örömmel érkezett Soroksárra, s örömmel vállalta az evangélizációs szolgálatot annak ellenére, hogy tudja, a nem keresztyén kultúrából jövők nem sokat értenek abból, hogy mi az Adventi evangélizáció, de a témát és a műfaj ezen módját nagyon fontosnak, nagyon jónak tartja. Az Advent a közhiedelemmel ellentétben nem várakozást, hanem eljövotelt jelent Az Úr eljövételét! Akár kérjük, akár nem! Akár hisznek benne, akár nem. S a vezérlő igé, ami erre a négy napra lett választva egész életünkre is iránymutató lehet. A napi igé: „Ujjongj te meddő!” furcsának tűnt so-

kunk számára, de Zakariás történetéből levezetve mindenki számára érthetővé válhatott. Miként a második nap „A szűz fogan” is rejtélyesnek tűnt, de az est végén minden kérdőjel ponttá, felkiáltójellé vált. Harmadik, negyedik nap főtiszteletű Takaró Károly ny. tábori püspök érkezett a gyülekezetbe. Igehirdetése lényegbevágó, katonás volt. Előljáró beszédében elmondta, hogy nem akar tet-szeni senkinek, csak az Istennek! Ebből

Nt. Szeverényi János

Ft. Takaró Károly

következik, hogy nem keresi emberek kedvét, sem a véleményük kedvét, hanem szeretne tökéletesen egyetlenegy valakinek megfelelni, belesimulni az akaratába, szándékába, – még a lelkiségét is kérve – hogy könyörüljön, hogy megtehesse! A Bibliából felolvasott, azt minden résztvevő számára érthetően tolmácsoló, intő, óvó szavait nagy figyelemmel hallgatta a gyülekezet.

Szeverényi János, evangélikus lelkész, és Takaró Károly,

ny. református püspök evangélizációs igehirdetése meghallgathatók gyülekezetünk honlapján – amely új címen található meg: [http://www.soroksar.ref.hu!](http://www.soroksar.ref.hu)

A negyedik nap zárásaként a gyülekezet elénekelte az evangélizációs időszak alatt tanult összes ének egyes versszakait. Sz. L.

Adatok a gyülekezet anyakönyveiből:

Megkeresztelt:

2012. november 25.: Metykó Júlia Bianka.

Temetés:

2012. december 7.: Horváth Kálmánné, született Hegedűs Dalma.

Ima – határok nélkül

2012. december 2-án a Kárpát-medencében megszólaltak a harangok, istentiszteletre hívtak, hogy nemzetünk lelki megújulásáért imádkozzunk.,, Testvéreim, imádkozzatok értünk és mi is ezt tesszük érte-tek. Istentől így bűnbocsánatot nyerünk és gyógyulnak sebeink. Ha a nemzet lélekben megújul, igazán Isten népévé tud válni, krisztusi küldetését el tudja végezni. Életével, szolgálatával hirdetni fogja a világnak a megváltó szeretet csodáját, a Krisztusban kapott kegyelmet.” Bogya-Kis Mária, a Királyhágómelléki Nőszövetség elnöke hívogatta így a testvéreket.

Idén gyülekezetünk Női köre is csatlakozott ehhez a felhíváshoz. Az istentiszteletünk után a Galambos teremben gyűltünk össze az imanapi áhítat megtartására nyolc nőtestvér, egy férfi presbitertársunk és egy iskolás gyermek részvételével. Az ez évi Kárpát-medencei imanapi füzet és az abban összeállított liturgia a Királyhágómelléki Református Egyházkerület tagjainak áldozatos munkáját dicséri. Mi is ezt követ-

ve kezdtünk közös éneklésbe, imába, melyeket egymás között felosztva olvastunk fel, s közben valóban átélhettük azt a közös élményt, amely-

re Kárpát-medencei imanapi vezérigénk is biztat, hogy a kicsinyek, a megvetettek se csüggedjenek el, mert Istennek terve van velünk:,, Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak

hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” (1Péter 2,9). Reméljük, jövőre még több testvérünkkel tudunk majd közösen fohászolni egyházunkért, lelkipásztorokért, presbitériumokért, nőszövetségekért, az ige munkásaiért, hazánkért, szülőföldünkért, magyar népünkért, családjainkért, gyermekeinkért, ifjainkért, a betegekért, árvákért. „Az Úr csodásan működik, De útja rejtve van. Tenger takarja lábnyomát, Szelek szárnyán suhan. Mint titkos bánya mélyiben Formálja terveit, De biztos kézzel hozza föl, Mi most még rejtve itt.” (458. dicséret) Legyen áldás mindannyiunk életén és szolgálatán! Kántor

Életünkről röviden

(A legutolsó lapszámunk megjelenése óta történt gyülekezeti események...)

Ruhabörzét tartott gyülekezetünk Női köre az Adventet megelőző időszakban. Nagyon sok testvérünk ajánlott fel jó állapotban lévő, de általuk már nem hordott ruhákat, amelyekből az ifjúsági terembe betérők választhattak kedvükre. Az adományokból 21.500 Ft folyt be, amit a gyermekrajz pályázat díjazására, illetőleg gyermekeink karácsonyi ajándékozására fordítanak majd. A megmaradt ruhák egy részét a soroksári Názáret otthon lakóinak, illetve más karitatív szervezeteknek adományozták.

Advent Soroksáron!

A Hősök terén fényekkel díszített faházak, zeneszó, szabadtéri adventi naptár, forralt bor és mézeskalács illata. A színpadon versek, karácsonyi énekek hangzanak el, rövid jelenetekkel szórakoztatják az arra járókat. Ünnepi forgatag ez este öt óra körül, jó kedv, vidámság jellemzi a „városi családot.”

A faházak szomszédságában áll templomunk, tornya szerényen húzódik meg a fák terebélyes ágai között, s bizony sokan nem is tudják, hogy Isten háza mellett sétálnak el, talán nap mint nap. A hangulat itt is ünnepélyes, de a csendesség, a lélekkel hallás, a lélekkel látás jellemzi a „gyülekezeti családot.”

Úgy gondolom, mégis a világ legtermészetesebb dolga, hogy a két „család” között szoros a kapcsolat, s van átjárás. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a mindennapok eseményei. Ebben az időszakban tartottunk ökumenikus Adventi evangelizációs napokat. Részt vettünk az Otthon közösségi ház fenntartását segítő fórumon és szeretet-koncerten. December 18-án, fél hatkor adnak karácsonyi műsort a Páneurópa Általános Iskola diákjai templomunkban. A téren lelkipásztorunk lep-

lezett le egy festményt (Misch Ádám soroksári születésű festőművész (1935-1995) Édes nyugalom című, az elvont művészetet és a lírai expresszionizmust egyesítő, vagy annak határán egyensúlyozó műről van szó). Az Adventi koszorú harmadik gyertyájának meggyújtása előtt gyülekezetünk lelkipásztora Máté evangéliumának 11. fejezetéből olvasta fel a 2-5, és a 10. verset, amiből – Adventre tekintettel – kiemelve két nagyon fontos mondat: „Te vagy-é az, aki eljövendő, vagy mást várjunk?” és „Mert ő az, akiről meg van írva: Ímé én elküldöm az én követemet a te orcád előtt, aki megkészíti előtted a te útadat.” Az eső miatt a katolikus templomban megtartott rövid áhítat előtt fiataljaink gitárkísérettel két éneket adtak elő.

Igen, egy református keresztyén ember életében is mindkét fajta ünneplési mód létezik. De most a csendesség, a várakozás ideje van. December 17-én, 18-án, 19-én, és 20-án kinyitjuk kapuinkat az érdeklődők számára, s talán meg is tudjuk mutatni csendes, de hittel átítatott ünneplésünket.

Sz. L.

